

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118203259
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8118203259.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobkyne: Q. Z., K.. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, V., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, Pajštúnska č. 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zaplatenie 500 EUR, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 250 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 23.03.2018 domáhala voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C 389/2015 o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy bola žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná. Rozsudok Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 10C 389/2015 zo dňa 27.09.2017 nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2017. Poukázala na odôvodnenie predmetného rozsudku. Uviedla, že svoje práva musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, a preto finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 500 eur.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Poukázal na to, že žalobca v uzatvorenej zmluve o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 13.02.2006 (ďalej len „Zmluva“) svojím podpisom zároveň v súlade s ust. § 551 Občianskeho zákonníka prejavil súhlas s tým, že v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať poskytnutú pôžičku v pravidelných stanovených termínoch v zmysle Zmluvy, resp. v termíne splatnosti pôžičky podľa Zmluvy, postupca je oprávnený požadovať od žalobcovho zamestnávateľa zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia pohľadávky postupcu voči žalobcovi. Postupca a žalobca sa zároveň dohodli, že výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške dohodnutých splátok podľa Zmluvy. Postupcovi na základe uzatvorenej Zmluvy vznikla voči žalobcovi pohľadávka, ktorú postupca Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.05.2015 postúpil na žalovaného. Žalovaný po postúpení pohľadávky a márnom uplynutí lehoty na zaplatenie pohľadávky podaním zo dňa 16.09.2015 vyzval zamestnávateľa žalobcu v súlade s uzatvorenou Zmluvou o uspokojenie svojej pohľadávky vykonávaním zrážok zo mzdy žalobcu. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 27.09.2017, č. k. 10C/389/2015-61 určil, že predmetná Dohoda

o zrážkach zo mzdy, obsiahnutá v Zmluve je neplatná a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania žalobcovi. Žalovaný z dôvodu hospodárnosti a zbytočného nenavýšovania trov konania a z dôvodu, že určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy nemá žiadny vplyv na oprávnenosť jeho nároku voči žalobcovi nepodal voči rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 10C/389/2015-61 odvolanie. Podaná žaloba sa javila a aj naďalej javí žalovanému ako účelová a nedôvodná, avšak žalovaný napriek tomu rešpektoval rozhodnutie Okresného súdu Prešov a uhradil žalobcovi aj náhradu trov konania vo výške 362,83 eur, na zaplatenie ktorej bol Okresným súdom Prešov zaviazaný. Žalovaný napriek uvedenému uvádza, že zastáva názor, že dohoda o zrážkach zo mzdy (ďalej aj „dohoda“) bola uzatvorená v súlade s hmotným právom, pričom takáto dohoda predstavuje zabezpečovací inštitút prípustný právnym poriadkom SR a v žiadnom prípade nemohla byť spôsobilá privodiť žalobcovi ujmu. Dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Žalobca mal možnosť si Zmluvu prečítať a v dostatočnom časovom predstihu sa rozhodnúť, či má záujem uzatvoriť Zmluvu s takýmto obsahom. Ak by nemal záujem Zmluvu uzatvoriť, stačilo aby ju nepodpísal. Žalobca teda pri uzatváraní Zmluvy nekonal pod žiadnym časovým, resp. ani akýmkoľvek iným stresom a ak si napriek tomu neprečítal, aké povinnosti mu z uzatvorenej Zmluvy vyplývajú, potom takéto nezodpovedné konanie možno pričítať len na ťarchu žalobcu. Žalovaný na tomto mieste poukazuje aj na to, že vo veci konajúci súd nie je viazaný ani odôvodneniami, ani výrokmi rozhodnutí iných okresných a krajských súdov. Žalovaný si nie je vedomý porušenia akéhokoľvek právneho predpisu, a to ani v súvislosti s uzatvorením Dohody o zrážkach zo mzdy zo strany postupcu, ani v súvislosti s výzvou na vykonávanie zrážok zo mzdy. Je nepochybné, že žalobca je k dnešnému dňu naďalej povinný plniť svoj splatný dlh voči žalovanému. Žalobca v podanej žalobe žiadnym spôsobom nerozporoval, že od postupcu čerpal finančné prostriedky, ktoré k dnešnému dňu nevrátil. Práve žalobca je osobou, ktorá porušil svoje zmluvné záväzky a do dnešného dňa nevrátil postupcovi, resp. žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky na základe Zmluvy. Požiadavka žalobcu na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur je preto neopodstatnená a v plnom rozsahu nedôvodná. Žalobca sa dostal do omeškania a bol povinný plniť svoj splatný dlh voči žalovanému. Napriek tomu tak žalobca do dnešného dňa neurobil. Konanie žalobcu nemožno považovať za morálne a čestné a preto je absurdné, ak by takémuto konaniu bola poskytnutá súdna ochrana. Namietal, že žalobca v podanej žalobe taktiež vôbec nešpecifikuje, prečo je podľa jeho názoru primerané finančné zadosťučinenie vo výške práve 500 eur a v čom mu bola spôsobená ujma takého rozsahu, resp. porušenie spotrebiteľského práva takého rozsahu, že by bola suma vo výške 500 eur primeraná porušeniu tohto práva.

3. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní namietal pasívnu legitímáciu žalovaného s poukazom na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalovaného, a to spoločnou VÚB a žalobkyňou. Žalovaný na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nadobudol len práva k tejto pohľadávke, teda nie je pasívne vecne legitimovaný v tejto veci, nemohol zapríčiniť neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Tiež namietal výšku primeraného finančného zadosťučinenia, a to z dôvodu neprimeranej výšky. Poukázal tiež na to, že uplatnená výška nie je preukázaná, rovnako žalobkyňa nepreukázala ani to, že jej bola spôsobená škoda a to, že pohľadávku voči VÚB uhradila v celej výške. Žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní vo vzťahu k pasívnej legitímácii uviedla, že žalovaný aj naďalej vymáha časť nezaplateného úveru, teda je vecne pasívne legitimovaný. Pokiaľ ide o výšku na základe ustanovenej rozhodovacej praxe Krajského súdu v Prešove bola určená suma 500 eur. Poukázala na to, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia má satisfakčnú funkciu za porušenie práv spotrebiteľov a taktiež odradzujú, aby dodávateľ voči spotrebiteľovi ďalej toto porušenie nevykonával. Vo vzťahu k tomu, či bola uhradená pohľadávka žalobkyne voči žalovanému, resp. právnemu predchodcovi poukázala na listinný dôkaz a to oznámenie žalovaného zo dňa 16.9.2015. Pokiaľ ide o tento nárok, žalobkyňa tento nárok neuznáva a pokiaľ žalovaný na ňom trvá má možnosť si ho vymáhať v súdnom konaní.

5. Na nariadenom pojednávaní vykonal súd dokazovanie listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C 389/2015, vyjadrením žalovaného, zmluvou o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 13.2.2006, oznámením žalovaného zo dňa 16.9.2015 a zistil tento skutkový stav:

6. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 27.09.2017, č.k. 10C 389/2015-61, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2017, určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy v čl. II. bod 6. Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 13.2.2006 uzavretej medzi žalobkyňou a právnym

predchodcom žalovaného je neplatná. Súd v rozhodnutí dospel k záveru, že zmluva o poskytnutí spotrebného úveru uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného má charakter zmluvy spotrebiteľskej, pre ktorú je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý žalobkyňi túto charakteristiku spĺňa. Zároveň má predmetná zmluva charakter spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, a preto musí spĺňať obsahové náležitosti stanovené citovaným predpisom. Pokiaľ ide o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v čl. II. bod 6. Zmluvy, uviedol, že z obsahu zmluvy nesporne vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy je vopred zakomponovaná do zmluvných podmienok. Uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy ako neoddeliteľnej súčasťou typovej úverovej zmluvy je spotrebiteľ nútený kedykoľvek počas platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa bez súdnej kontroly. Žalobkyňa v podanej žalobe vyjadrila pochybnosť, či úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré by mala mať v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, keď absencia týchto náležitostí spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd poukázal, že podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov iba v prípade, ak v zmluve nebol uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Súd zistil, že v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky bola uvedená RPMN, preto nemožno úver poskytnutý žalobcovi považovať za bezúročný a bez poplatkov. To však neznamená, že spotrebiteľ by nemal mať nárok na preverenie a súdnu kontrolu pohľadávky uplatnenej veriteľom na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že veritelia si uplatňujú voči spotrebiteľom aj zaplatenie plnení, na ktoré nemajú právo (napr. úroky po dni splatnosti úveru, neprijateľné poplatky za upomienky, úroky z omeškania počítané sadzbou odporujúcou zákonu atď.), pričom priemerný spotrebiteľ o tom nemá vedomosť. V prípade uplatňovania dohody o zrážkach zo mzdy zo strany žalovaného, žalobca by nemal možnosť domáhať sa ochrany v súvislosti s prípadnými nezákonnými nárokmi veriteľa, ktoré mu zo zmluvného vzťahu nevyplývajú, resp. musel by si až následne uplatňovať vrátenie týchto plnení. Predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok únieového práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Veriteľ tak môže požiadať zamestnávateľa žalobcu, aby vykonal mimosúdny zásah do majetku žalobcu, hoci existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy uhradí plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Podstatným znakom dohody o zrážkach zo mzdy je písomný súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok z jeho mzdy. Podľa dohody o zrážkach zo mzdy posudzovanej v tomto prípade, dlžník výslovne súhlasí s vykonávaním zrážok zo mzdy v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver. Súd poukázal, že takýto predformulovaný súhlas spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou, nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individuálny prejav vôle spotrebiteľa. Dohodou o zrážkach zo mzdy nemožno zabezpečiť budúcu pohľadávku, ako je to v tomto prípade. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou, a preto neplatnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalobca ako spotrebiteľ bol nútený dohodu o zrážkach zo mzdy podpísať ako súčasť typovej úverovej zmluvy a tým sa podrobiť vykonávaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich výkonu, napriek tomu, že by tieto boli veriteľom uplatnené z neprijateľných zmluvných podmienok. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd považoval žalobu za dôvodnú a preto jej v celom rozsahu vyhovel.

7. Žalobkyňa uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného (Všeobecná úverová banka, a.s.) dňa 13.02.2006 zmluvu o poskytnutí flexipôžičky. Na základe uzatvorenej zmluvy poskytol postupca žalobkyňi spotrebiteľský úver vo výške 1.991,64 eura (60.000 Sk), ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 51,55 eura (1.553,13 Sk). RPMN predstavovala 9,93 %, celkové náklady dlžníka 96.338,16 Sk a výška úrokov s poplatkami 36.338,16 Sk.

8. Z oznámenia žalovaného zamestnávateľovi žalobkyne zo dňa 16.09.2015 je zrejmé, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.05.2015 postúpila VÚB a.s. pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXX s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na

žalovaného. Rozpis dlhu predstavoval istinu 258,32 eur, riadny úrok 276,81 eura, úroky z omeškania 9,30 eura a náklady inkasného pokračovania 305,44 eura, celkovo 849,87 eura.

9. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

11. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

13. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

15. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

16. V prejednávanej veci je zrejmé, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie jej práva ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10C 389/2015, v dôsledku čoho bolo určené, že dohoda o zrážkach zo mzdy v čl. II. bod 6. Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 13.2.2006 uzavretej medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného je neplatná. V rozsudku zo dňa 27.09.2017, č.k. 10C 389/2015-61, súd prijal záver, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou, a preto neplatnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalobca ako spotrebiteľ bol nútený dohodu o zrážkach zo mzdy podpísať ako súčasť typovej úverovej zmluvy a tým sa podrobiť vykonávaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich výkonu, napriek tomu, že by tieto boli veriteľom uplatnené z neprijateľných zmluvných podmienok. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach bola podľa jeho názoru preto nepochybne daná. Rozsudok, na základe ktorého si žalobkyňa v tomto konaní uplatňuje svoj nárok je právoplatný, nebol napadnutý riadnym, či mimoriadnym opravným prostriedkom, je preto potrebné rešpektovať princíp právnej istoty, ktorá bola právoplatným rozhodnutím nastolená. S ohľadom na to je podľa názoru súdu naplnený vyššie uvedený základný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadostučinenie

a to, že boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov.

17. Pokiaľ ide o námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, súd poukazuje na skutočnosť, že predpokladom nároku na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi proti tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Ako je zrejmé z vykonaného dokazovania, bol to práve žalovaný, kto predložil dohodu o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi žalobkyne a žiadal na základe nej vykonávať zrážky zo mzdy. Nie je sporným, že žalobkyňa v konaní o určenie neplatnosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy vedenom proti žalovanému bola v celom rozsahu úspešná. Nič na tom nemení ani argument žalovaného, že podľa neho predmetná dohoda bola uzatvorená v súlade s hmotným právom a v žiadnom prípade nemohla byť spôsobilá privodiť žalobkyni ujmu. Uvedené námietky žalovaného nemožno považovať za opodstatnené aj s ohľadom na to, že proti predmetnému rozsudku o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy opravný prostriedok nepodal.

18. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia vychádzal súd z toho, že finančné zadosťučinenie má satisfakčnú, sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. V danom prípade bolo prihliadnuté na skutočnosť, že žalobkyňa neuhradila ani istinu úveru, čo je zrejmé z oznámenia žalobcu zo dňa 16.09.2015. Skutočnosť, že žalovaný mal nárok nielen na istinu, ale aj úroky z predmetného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, je zrejmé aj z výsledkov dokazovania súdu v konaní sp. zn. 10C 389/2015, kde súd konštatoval, že úver poskytnutý žalobkyni nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Aj keď táto skutočnosť nevedie k zániku jej nároku na finančné zadosťučinenie, nepochybne má vplyv na posúdenie jeho výšky, keďže súd ho ustalaňuje na základe svojej voľnej úvahy. Vychádzajúc z konkrétnych okolností tohto prípadu považoval súd za primerané povahy a rozsahu porušenia práv žalobkyne finančné zadosťučinenie vo výške 250 eur. V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP nezistiac dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.